

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 35. Fulconis obitus. Herveus Archiepiscopus Remensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](#)

Sæculum IX.

A. C. 900.

§. XXXV.

Fulconis obitus. Herveus Archiepiscopus Remensis.

Flo. 14.c.10 In Francia Fulco Archiepiscopus Remensis odium Balduini Comitis Flandriæ subierat. Nam, cum hic Princeps Attrebatum in sua potestate haberet, etiam invaserat Abbatiam S. Vedasti, quam Carolus Rex ab eo læsæ fidei reo ablatam Archiepiscopo contulerat. At cum Fulco magis exoptaret sibi habere Abbatiam S. Medardi, qua alius quidam Comes, cui nomen Altmarus, potiebatur, eam permutata Abbatia S. Vedasti obtinuit, postquam civitatem Attrebensem obsidione ad deditioñem compulsam Balduino Comiti eripuisse. Ille ingentem iram conceperat, atque, ut fieri amat, proceribus Domini sui affectus amplectentibus, Vasalli acceptam injuriam ulcisci constituunt. Ergo publice simulant, cupere se cum Præsule in gratiam redire, cumque quadam die ejusdem paucis comitantibus ad Regem euntis iter explorassent, incautum circumstant in via, duce quodam Vinemaro. Primo tamen colloquio de pace inter eum & Balduinum concilianda verba fecerunt; mox autem nihil hostile suspicantem hastis vulnerant, dejiciunt, & perimunt. Amicorum promptissimi super morien-

morientis corpus sternuntur, reliqui ad Sæculum IX.
Palatium Episcopale decurrunt attoniti, A. C. 900.
triste fatum nunciantes. Advolant ad vindictam familiares arreptis armis, sed latronibus dilapsis & delitescentibus inter magnos ejulatus receptum Episcopi corpus Remos reportant. Ubi honore competente terræ mandatum.

Hunc exitum sortitus est Fulco Archiepiscopus decima septima Junii anno nonagesimo, postquam Ecclesiæ Remensi annis septendecim tribus mensibus & diebus decem, quod in ejus Epi-taphio legimus, præfuisset. Bona temporalia Ecclesiæ suæ Regum aliorumque virorum munificentia adjutus plurimum auxit, muros Remensis civitatis & non nullas Arces, quas inter numerantur Aumontium & Epernacum, collapsas restauravit, S. Remigii corpus ex Monasterio Orbacensi Remos revexit, permultis Presbyteris monachisque a Normannis grassantibus in fugam actis asylum præbuit. Eos ut filios suscipiebat, quo affectu etiam prosecutus est Monachos S. Dionysii in Francia, cum ejusdem Sancti corpus & complures alias Reliquias afferrent. Duas Scholas Remenses pâne destructas alteram pro Canonicis, alteram pro Presbyteris ruralibus separavit, duobus Magistris celeberrimis Remigio Monacho S. Germani Antissiodorensis,

c. 8.

c. 9.

G 4

Saculum IX. dorensis, & Hucbaldo Monacho S. Amandi advocatis.
A.C. 900.

Ipse quoque Archiepiscopus cum junioribus Clericis scientiis operam dare non respuebat.

Cum Sedes Remensis non plus octodecim diebus vacasset, sexta Julii anno nongentesimo Archiepiscopus ordinatus est Heriveus, ex Regia evocatus & parentibus nobilibus ortus, sicut ejus Antecessor, sed juvenis. Ejus Ordinacioni interfuerat Witon vel Guido Archiepiscopus Rotomagensis, Riculfus Episcopus Suectionensis, Hetilo Noviodunensis, Dodilo Cameracensis, Herinandus Teruanensis, Ogerius Ambianensis, Honoratus Bellovacensis, Mancion Catalaunensis, Rudolphus Laudunensis, Otfridus Silvanectensis, & Angelramus Meldenfis. Eadem die duodecim his Praesulibus presentibus in Ecclesia S. Mariae Remis lecta est Excommunicatio contra Fulconis Archiepiscopi interfectorum. Tres autem nominantur Winemarus, Everardus & Rotfredus, Balduni Comitis homines. † Tum fœdi facinoris concii universim declarantur a sinu S. Ecclesiae segregati, ac perpetuæ maleditionis anathemate condemnati. Adduntur etiam maledicta quæ in S. Scriptura continentur. Nullus Christianus eis Ave dicat, nullus Presbyter ipsis praesens.

tom. 9. Conc.
p. 481.

¶ Vasalli

sentibus Missam celebret, nullus, si ægro- Sæculum IX.
tent, confessionem eorum recipiat, nul- A. C. 900.
lus Sacrosanctam Communionem eis,
nisi resipuerint, etiam in fine vitæ dare
præsumat, nullus defunctorum corpora
sepeliat. His dictis Episcopi lucernas,
quas manibus tenebant, projectas extin-
ixerunt. Estque istud prium mihi oc-
currens exemplum excommunicationis,
quam hujusmodi adjuncta comitantur.

§. XXXVI.

Ovetum Metropolis.

In Hispania Christianis imperabat Al- Sup. Lib.
phonsus III. jam toto triginta octo an- LVIII. §. 46
norum spatio, cum parenti sui Ordigne
anno octingentesimo sexagesimo secun-
do successisset. Is, civitate Ovetensi Sampir.
arte militari munita, ex aliis urbibus Re- Astur. p. 56.
liquias illuc transferri jussit, ut incurren-
tibus Normannis extra periculum essent.
Id enim indicabat erecta crux aurea mi-
ræ magnitudinis, cuius inscriptio annum
Regni sui decimum septimum, & æram
916. nempe annum JESU Christi octin-
gentesimum septuagesimum octavum re-
ferebat. Ecclesiam ab Alphonso Castro Ambros.
Compostellæ super corpus S. Jacobi æ- Mor. lib.
dificatam demolitus est, quod parva ni- XV. c. 9.
mis & vulgaris ipsi videretur, aliamque
ex magnis lapidibus, marmoreis colu-
mnis suffultam, extruxit, atque vasis
G 5 pretio-